

אבא שלי יקר

כך אתה מופיע אצלי בנייד.

ביום ראשון האחרון לפני שטסתי לסמו, אתה בהומור הטיפוסי לך בקשת ממני להביא לך מים מאוברן (המים הכי טובים) של חברה שחשבת שכבר לא ניתן למצוא.

חיית חיים שלמים ומלאים כפי שאתה בעצמך כתבת ואני לא מאמינה שגם הכותב המוכשר ביותר היה יכול להמציא סיפור חיים כמו שלך.

זכית לילדים, נכדים ונין שהוא חיבור של שתי המשפחות שלך.

חיית אדם מוכשר וחכם עם הרבה קסם אישי אבל גם ידעת לפעמים לשגע את כולנו.

לפני כשבועיים אמרת לי שאתה גוסס ואני ידעתי שיש לך עוד יעד אחד שאתה רוצה לכבוש ובעקשנות שלך ברור שהצלחת בשבוע שעבר חגגנו לך יום הולדת 90 עם בלונים זיקוקים שמפניה וקרם ברולה שכל כך אהבת.

אבא שלי יקר,

אבא שחוזר ב 19:00-20:00 בבגדי העבודה הכחולים וברח המפעל, אבא מבין שהולך איתי יד ביד בקיבוץ ושר בקולי קולות "נ רוזה" ו"הקוקו והסרפן" של יהורם גאון.

אבא של אימוני הסייף בחדר האוכל הישן - וכן זכית באליפות הגליל.

אבא שלא דופק חשבון ופוצח בואלס סוער עם דודה פולה בחדר האוכל כשכולם די מופתעים.

אבא של תורנות שבת בצאן, הולכים למרעה לאסוף את הכבשים לחליבה.

אבא שתמיד מחמיא לאמא על הארוחה ובקריצה ממזרית תמיד מוסיף אבל.....

אבא שגוזם את הוורדים כדי שבפעם הבאה יהיו עוד יותר יפים

אבא של צדפים ואבנים ועוד הרבה הרבה רגעי קסם.

היה ברך גם צד קשוח ולא מתפשר.

זהר ארגן לנו ביקור ביד ושם כי לך היה חשוב לתקן את העדות שלך
ולי היה חשוב להיות שם אתך. שם סוף סוף עלו דברים שלא דברת
עליהם לפני והיום כשאני הרבה בצרפת הדברים מתחברים ואני
מבינה מאט יותר.

ביום שני עוד זכינו סמו ואני להיפרד ממך בשיחת ווטסאפ.
כבר לא היה לך הכח לשיר לסמו את "לפטיט לה מריונט" – השיר
שלכם, אבל הצלחת להרים את היד ולנופף לנו לשלום.
הדיווה הגדול נפרד מהדיווה הקטן שכל כך אהב את סבא סימון.

אוהבת חניתה

